

אגרא דכלה

לקולו ומתענג כביכול בדבריו ומאזין לקולו, הגם שכבר עלה במחשבתו ית' להושיע קודם קריאתו. וזה פירוש הפסוק והיה טרם יקראו ואני אענה, רק הם אינם יודעים מזה שעניתים ועוד הם מדברים בתפלה, ואף על פי כן אני אשמע ואאזין לדבריהם, כי ערבים עלי דברי דודים. וכזה פירש האלשיך פסוק (תהלים ד ב) בקראי כו' בצר הרחבת כו' ושמע תפילתי, דהיינו בצ"ר בעת אשר צר לי הרחבת לי בודאי טרם קריאתי, אך אף על פי כן חנני ושמע תפילתי, ויערב לך דברי פי והגיון לבי. וכבר ידעת שלא שיבחו חכמי הש"ס כשירדו גשמים קודם תפלת התענית, באמרם שאין רצונו ית' לשמוע שאגותיהם ונותן להם שאלתם קודם תפילתם, רק שיבחו באם אומר משיב הרוח ונשיב זיקא וכו' (תענית כ"ד ע"א). וככה יש לפרש באופן הנ"ל וישב משה את דברי העם אל י"י, כנ"ל שהיפך הדברים שהש"י יאמר לישראל "אעשה" ואשמע, היינו אעשה" בקשתם טרם יקראו, ואף על פי כן אחר כך אשמע תחנוניהם, כי ערבים עליו דברי דודים, אמן כן יהי רצון:

ותאמרו הן הראנו י"י אלקינו כו' היום הזה ראינו כי ידבר אלקים את האדם וחי, ועתה למה נמות כי תאכלנו כו', אם יוספים אנחנו לשמוע וכו' (דברים הכב). הנה הקושיות מפורסמים כיון שבפיהם אמרו היום הזה ראינו כי ידבר אלקים את האדם וחי, ושוב אחר כך אמרו ועתה למה נמות. וגם אמרם כי

המשך בעמ' הבא

דבר המערכת

והייתם לי סגולה מכל העמים...

הקב"ה מבטיח את בני ישראל, ושמרתם את בריתי, אז והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ... וש"י הק' מסביר, ושמרתם את בריתי ואכרות עמכם על שמיית התורה, והייתם לי סגולה, אוצר חביב, כלי יקר ואבנים טובות שהמלכים גונזים אותם, כך אתם תהיו לי סגולה משאר אומות... כי לי כל הארץ, והם (אומות העולם) בעיני ולפני לכלום..

אגאל אתכם ותצאו לחירות, כי הנה מכרתי אתכם לנכרים ולחוץ לארץ, וכביכול אני מחוייב על פי התורה להוציאם לחירות. ואי אפשר לומר שמא נמכרנו בעד איזה חוב, וקיימא לן (גיטין מ"ד ע"א) גבאו בעל חוב בחובו לא יצא, ז"ש הנביא מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו, הלא אין אני חייב לשום בריה, ממילא בודאי הרי זה לכם להבטחה נאמנה אשר אגאל אתכם על פי משפטי התורה, ותצאו לחירות מן שעבוד הגופני שהוא מצדנו כאשר יתבאר:

אך לפי זה יש לכאורה לומר כיון שאנחנו נעשינו עבדים להש"י בקבלת תורתו ומצותיו לעשותם, וכשמכרנו לנכרים ולחוץ לארץ, אם כן על פי משפטי התורה יחוייב לנו היציאה לחירות גם מרבו הראשון, ופטורים אנחנו (ח"ו) מעול התורה ומצות של הש"י שהוא האדון אשר מכרנו. וזה שטענו ישראל בימי יחזקאל עבד שמכרו רבו וכו' (סנהדרין ק"ה ע"א), והשיב להם הש"י על פי הנביא (יחזקאל כ לג) חי אני נאום י"י אם לא ביד חזקה ובחמה שפוכה אמלך עליכם. והנה לכאורה יש להתבונן הלא כתורה דברו. והתשובה לזה דהנה אמרו רז"ל (ב"ר פ"א ה') דשאלו האיך הקב"ה מוריד גשמים בשבת דהוה הוצאה מרשות לרשות, והשיבו דכל העולם כולו שלו, והנה כביכול בד' אמות ואין כאן הוצאה מרשות לרשות. ואם כן לפי זה לא נוכל לפטור את עצמו מעול עבודתו ית"ש לומר שהוציאנו מרשותו לרשות אחרים, כיון שכל העולם כולו שלו אין כאן הוצאה מרשות לרשות. וזה שהשיב הקב"ה על ידי יחזקאל חי אני נאום י"י אם לא ביד חזקה ובחמה שפוכה אמלך עליכם, כי טענתכם אינה טענה:

אך לפי זה הוא הדין מה שאמר הש"י בהבטחה על ידי ישעיה או מי מנושי אשר מכרתי אתכם וכו', שהוא הבטחה שמחוייב הקב"ה לגאלינו, וכפי הנ"ל אין זה טענה דלגבי הקב"ה אין זה הוצאה מרשות לרשות. אבל יתכן הדבר על פי דברי הגדול בעל גור אריה על הא דאמרו חז"ל (שבת פ"ח ע"א) בשעת מתן תורה כפה עליהם הקב"ה הר כגיגית, ואמר אם מקבלים אתם את התורה מוטב וכו'. והקשו בתוס' (ד"ה כפה) הרי אמרו ישראל מרצונם נעשה ונשמע (שמות כד ז), עיין שם. ותירץ הרב הגדול הנ"ל, להיות קבלת התורה הוא דבר שכל העולמות תלויים בו, אין מן הראוי

המשך בעמ' הבא

שיהיה הדבר תלוי מקרה ברצון ישראל, רק הלא דבר הכרחי מצדו ית"ש, ועל כן הגם שמרצונם אמרו ישראל נעשה ונשמע, עם כל זה הכרחים הש"י להורות שהוא דבר הכרחי מצדו ית"ש, הן הדבר מאד עד כאן דבריו בקיצור. הנה לפי זה תתבונן קבלת התורה הוא הכרחי מצידו ית"ש, ואצלו ית"ש הנה כל העולם רשותו, אם כן הגם שמכר אותנו לנכרים ולחוץ לארץ, לא מיקרי זה הוצאה מרשותו לבוא בטענה ליצא לחירות מן שעבוד התורה, כיון שנתנת התורה הוא מצידו ית"ש בהכרח, רק בענין יציאת החירות הגופניי מידי הגוים זה הוא מצידו, כדכתיב הן בעונותיכם נמכרתם, לכן וכיון שהוא מצידו, שייך שפיר הדין המוכר עבדו לנכרים ולחוץ לארץ יצא לחירות. וז"ש הש"י או מי מנושי אשר מכרתי וכו', ותהיו בטוחים אשר אנאל אתכם בודאי וכנ"ל, הן:

והנה זה ש"ל בדקדוק הפסוק ועתה אם שמוע וכו' והייתם לי סגולה מכ"ל העמים כ"י לי כל הארץ. רצ"ל ועתה כשתקבלו עתה מלכותי ולעבוד עבודתי בתורה ומצות, והייתם לי סגולה מכל העמים (מ"ם של תיבת מכל, תתפרש לשון מן), רצ"ל מן תוך כל העמים, רצ"ל אפילו כשתהיו תוך העמים בגלות, עם כל זה תהיו לי מסוגלים לתורה, ואין לכם בזה טענה שתצאו לחירות מן עול תורת ומצותי מטעם עבד שמכרו רבו וכו', כי לי כל הארץ ואין זה נחשב הוצאה מרשות לרשות, וכמ"ש לעיל שנתנית התורה הוא מצידו ית"ש הכרחית וכנ"ל, הן: עכלה"ק.

ביום א' הבעל"ט הילולת הרה"ק רבי יהושע מבעלזא זיע"א

ידוע הקשר האמיץ והחזק שהיה לרבינו עם הרבי השר שלום מבעלזא זיע"א, ואחריו בנו רבי דוד מדינוב, אולם הקשר בין בני ונכדי רבינו המשיך גם עם בנו הרבי ר' יהושע מבעלזא אשר נסעו אליו לעיתים קרובות, והקשר בין בית דינוב לבעלזא היה קשר אמיץ וחזק.

וסיפר ר' נפתלי פירר זי"ע מעשה שאירע, לאחד מנכדי רבינו הבנ"י, שסבל מאוד בשיניו, ואף נפטר זה בגיל צעיר, ל"ע, בהיותו פעם אצל האדמו"ר רבי יהושע מבעלזא, אמר לו "אביכם רבי שלום, בנגיעתו באברים בהם הורגש כאב, היה מרפאם, עשו זאת גם אתם בכוח אביכם ורפאו את כאב השיניים שלי, כי זה מפריע לי לעבודת ה', השיב לו רבי יהושע: אבי רק ריפא את אלה מן הנגעים והכאבים שבאו מן הסטרא אחרא, אך לא אלה שבאו ידי שמים.

ידוע מה שאמר הרה"ק רבי יהושע מבעלזא זי"ע: בספר "בני יששכר" בעניני חנוכה מובא כי שלושה מגדולי הדורות מעידים כי בחנוכה מתעורר ה"אור הגנוז" ואני אומר כי בספר "בני יששכר" גם כן מתגלה "האור הגנוז". עכלה"ק.

הרה"צ ר' שלום בראנדר מוקני בעלזא זי"ע היה מעתיק אימרא: שהאדמו"ר רבי יהושע מבעלזא זצ"ל אמר על עצמו, שהוא בן גילו של הבני יששכר, והבני יששכר הוא בן גילו של החיד"א. זיע"א.

בברכת אבתא אבא, ידידכם פנחס גניאון בן אנה אאה

תאכלנו האש כו', מהיכן שפטו זה. וגם אומרם אם יוספים אנחנו וכו', מהיכן שפטו הרי בעצמם ראו כי ידבר אלקים את האדם וחי. גם למה שוב סיימו תיבת ומתנו. ונראה לפרש (וכדומה שמצאתי אחר כך בסיגנון זה בדברי גדול אחד), דידוע כי סיבת המיתה הוא להיות כל זמן שהאדם מלובש בחומר, אי אפשר לו כל כך להשיג השגת יחודו ית"ש, וכשפושט צורות החומר ומתלבש בלבוש דק חלוקא דרבנן, אזי ישיג השגות נפלאות. וזה היה ידוע לישראל, וכהיום שראו שהשיגו השגות נפלאות גם בחיים חיותם בגוף, הנה אמרו היום הזה ראינו כי ישנו באפשרי, ידבר אלקים את

מבני יששכר יודעי בינה וגו' לדעת מה יעשה ישראל (דברי הימים א-ב, לג)

מדור ההלכה מתוך ספרי רבינו זיע"א

בעריכת הרה"ג ר' אברהם צבי פפנהיים שליט"א

לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא.

יזהר מברכה שאינה צריכה אף בלא הזכרת מלכות.

אם מברך ברכה שאינה צריכה אפילו בשם בלבד בלא מלכות עובר בלא תשא, אבל במלכות בלבד אינו עובר, דלא תשא את שם ה' כתיב, משא"כ במלכות. (דרך פיקודיך מצות ל"ח ל)

ע"י השמירה מהזכרת שם שמים לבטלה יזכה לעשירות.

תדע שאיסור הזכרת שם שמים לבטלה הוא בכל לשון, כגון בלשון אשכנז גא"ט, הבעל נפש יחוס לנפשו ולא יקל הענין בעיניו, וידעתי שיש סברא להיפך מדברי הש"ך (י"ד ס"י קעט ס"ק יא וס"י רלו ס"ק ב) אבל תדע כי רבו דעות החולקים וסוברים שהאיסור הוא בכל לשון, ומי יקל נפשו להכניס עצמו בספק איסור גדול, אשר כל העולם כולו נודעו

דביבור לא תשא, ועיין בגמרא (נדרים ז ע"ב) כל מקום שהזכרת השם מצוי, שם עניות מצויה רח"ל, [ומדה טובה מרובה]. (שם ובהוספת מהרצ"א)

לא יזכיר תיבת שב"ת במקום שאינו נקי.

ישמור את עצמו שלא יזכיר שם השם במקום שאינו נקי, וגם מכיניו יזהר בזה, שלא יאמר שם שב"ת, כמוכא בזוה"ק שבת שמא דקוב"ה. (הנהגות האדם)

בכל ספק ברכה יאמר בריך רחמנא.

בכל ספק ברכות אני נוהג לומר בריך רחמנא מרא מלכא דעלמא מריה דהאי מיכלא או משתיא וכיוצא, תן להם ויחכם עוד לנהוג כן גם בספק ברכת המצוות, כי אין בזה חשש ברכה לבטלה, נראה לי. (דרך פיקודיך מ"ע ד' בהגה, ומל"ח ל)

העולים לדינוב

בשבוע זו ביום רביעי הגיעו לדינוב קבוצה להתפלל על ציון רבינו, והגיעו לבנין המוסדות, ועסקני המוסדות הכינו מיד בעבורם ארוחה עד כדי שהציבור יצא מהתפעלות על שזכו אחרי כמה ימים בדרכים להתחמם עם אוכל חם, בלי הודעה מוקדמת.

ביום א' הבעל"ט יומא דהילולא של הרה"ק רבי יהושע מבעלזא, הטמן בעיירת בעלזא, השוכן לא הרחק מהגבול באוקריינה לצד פולין, מוסדות בני יששכר מכינים לציבור ארוחות ומקה, וכמ"כ יאראו הציבור ללון את שנתם בדינוב.

בשבת פרשת משפטים שבת מברכים אדר, ובשבת פרשת תרומה ישוה בדינוב בעזה"י קבוצות של יהודים, הרוצים להצטרף יפנו לטלפון 050-4132188

מהנעשה בחצרות קדשינו:

ההכנות לשבת כא אדר בדינוב

בחסדי הש"ת מתקדמת גמר בניית אגף החדש בבנין המוסדות שבדינוב, ע"מ שנוכל לאכלס בשבת ההילולא של רבינו בעל הנועם אלימלך החל ביום א' כא אדר, והילולת רבינו רבי דוד מדינוב החל ביום שישי י"ט אדר, ועקב הביקוש הרב, ולמרות המלאכה המרובה והעלויות הכבדות של הוצאות הבניה המסתכם בסכום של מאה ושבעים אלף דולר עלות בניית האגף החדש, הכולל 12 חדרי לינה, ובו בסה"כ עוד 36 מיטות לרוחות הציבור הרחב, נקווה בעזה"י לסיים את המלאכה, שהחדרים יהיו מוכנים לקליטת הציבור.

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

מדי יום רביעי שיעור בספה"ק 'בני יששכר' ע"י האדמו"ר מסאסוב שליט"א בבית מדרשו רח' רש"י 44 י-ם בשעה 8.15 זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 9.45 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה